

КЕЛАЖАКНИ ҲАҚИДА

(Боши 1-бетда).

эмас, табиий оғдатдан жабр кўрган ишчиларга бошқариш берган, уларни ўз бағрига олган мамлакатимиздаги барча шахарларда тарқатилди.

Келажак ҳақида буғуннинг ўзидек аста-секин кўзга чалиниб қолмади. Ленин-ақидда коммунал хўжалиги тикланмоқда, шахарда мунтазам автобус қатнови бошланди. Составида бир қанча янги «Икарус»лар бўлган «Мосавтотранс»нинг автоконтонисис келганлиги ҳақидаги хўшбахона АРМАНИСТОН автотранспортчилари эҳр мамунияти билан кутиб олдилар. Ушбу колонна пойтахт транспортчиларининг энг аввал оғдатдан озор чеккан районларда қардошлари армуғонидир. Хали кунга кеча эминдор бўлиб турган Ленин-ақид ва Спитак шахарлари энди даярли тула-туғис ёришмоқда. Халокат рўй берганидан кейинги дастлабки кунларда одамлар кунига бир-икки сўмлик маҳсулотни текшириб олган бўлсалар, ҳозир ҳам кеча-кундузда 5,5 сўмлик маҳсулот олинмоқда. 70094 одам фалокат зоҳирасидан олиб чиқилди. Шулардан 33053 киши, асосан болалар, қарииялар ва хотин-қизлар мамлакатимиздаги энг яхши шифоналарга жойлаштирилди.

Амалий кенгашда нутқ сўзлаган СССР Министрлар Совети раисининг ўринбосари Ю. П. Баталин Ленин-ақид, Спитакни, шунингдек, Кироваканинг оғдатдан зарар кўрган районларини қайтадан қуриш лойиҳалари таяёр бўлиб қолганлигини айтиди, қуришнинг айрим ўзига хос жиҳатлари ҳусусида тўхтади, уларнинг энг муҳими биноларнинг энгилзила бардошлигини анча ошириш ва миллий ўзига хослигини сақлаб қолишидир. Пайшанба кунин республика телевидениеси ва матбуоти ёрдамида айрим лойиҳаларни жамоатчилик ҳукмига тақдим этиш мўмкинлигини айтиди.

Кенгашда бир қанча оператив масалалар ҳам ҳал этилди. Вагонларни тушириб олиш ҳозирча энгилзила оқибатларини тугатишда энг ноҳик иш бўлиб турибди. Бир

кун илгари тузилган штабга юк тушириб олиш учун уч смена кўмак тўғрисида йўлга қўйилди, шу мақсадда қорхоналарнинг қиринг йўллари ва санаот вақфлари берилган шохобчалардан фойдаланиш, темирйўлчилар, транспортчилар, юк олувчилар ишлари қаттиққўллик билан йўналтириб туриш тавсия этилди.

Комиссия оғдат рўй берган районлардаги эпидемиология вазиятини узлуксиз назорат қилиб турибди. Иттифоқ ва республика соғлиқни сақлаш министрликларига Агротранс оғдат комитети билан биргаликда бевосита қишлоқлардаги ишларга асосий эътибор бериш, бу ерларда санитария муҳофазасини кучайтириш, гигиена ишларини амалга оширишни жадаллаштириш топширилди. Вайрон бўлган фермалар, қишлоқ хонадонларидаги буюмларни йиғиштириш олинди йўл қўйиб бўлмайдиган қолдиқлар юзага келганлиги таъкидланди. КПСС Марказий Комитети Сийсий Бюросининг комиссияси иттифоқ ва республика Агротранс оғдат комитетларидан район марказларида атрофда ўрналиш қолмаслигини, узок қишлоқларга жўнашини, аяна шу қишлоқлар меҳнатқиллари қандайдир қўпроқ ҳамқўрлик қилишини талаб этди. Қишлоқдаги тиклаш ишлари техника базасини муустаҳкамлаш, иттифоқдор республикалар Агротранс оғдат комитетлари томонидан бу ердаги қишлоқларга ёрдам бериш учун тузилган кўмакчилар отрядларини самолётларда Арманистонга олиб келиш тadbирлари белгиланди.

СССР ташиқ ишлар министрлигининг ўринбосари В. М. Никитин чет эл давлатлари ёрдамида қабул қилиб олиниши уюштириш, энгилзила оқибатларини тугатишда қатнашаётган хорижий мутахассислар билан ишланшинг аҳоли тўғрисидаги ишлар берди.

Ички ишлар органлари ходимлари ва ҳарбий хизматчиларни хизмат вазифини ҳамда кўтартиш ишларини адо этишатишда, қариий 10 миллион сўмлик пул ва қимматбаҳо буюмлар топи-

либ молия органларига топширилди, деди СССР ички ишлар министрлигининг биринчи ўринбосари В. П. Трубецкой. Оғдат рўй берган зонадаги аҳоли нормал бўлиб турибди. Одамлар ушқоқчилик ва ақд-иҳрок билан иш тутмоқдалар.

Шу билан бир қаторда, деди В. П. Трубецкой, «Қорабо» комитетининг раҳбарлари ўз фаолиятларини мийнатишлар, иш ташлашлар уюштириш, ивгогарлик даъватлари билангина чеклаб қўймай, таъминотчиларни ҳамда тобора кўп даяиллар пайдо бўлмоқда. Комитет «раҳно моллари» республиканинг бир қанча районларида аҳолига улаштириш учун тўғрида ҳақиқий муайян қисимга қарши оммавий ивгогарликлар уюштирилди, қишлоқларни уйларида ҳайдаб чиқаришга бош бўлдилар, кейин эса хонадонни талаб, шу уйлارга ўт қўйилди. Ҳозир ҳам комитет активлари ўз фаолиятини тўхтатишгани йўқ, улар ўқитувчилар, студент эътибор бермоқдалар. Партия ва комсомол органларининг аниқ-пухта ишчилик ишларини «комитет» активлари қарши қўйиш керак.

Салбий ҳолатларга барҳам бериш, жамаиятнинг барча соғлом кўчаларини бирлаштириш, мамлакат халқини дўстлиги ва ўзаро ёрдам туғилуришни муустаҳкамлаш (ана шу дўстлик ва ўзаро ёрдам туғилури ҳозир энгилзила содир бўлган зонадаги шахарлар ва қишлоқлар қайта тикланмоқда) — бу ҳам келажакни ўйлаб қилинаётган бунёдкорлик ишидир.

Н. И. Рижков раислигида ўтган кенгаш ишида Н. Н. Слюньков, Д. Т. Язов, Арманистон Компартияси Марказий Комитетининг биринчи секретари С. Г. Арутюнян иштирок этдилар.

Куннинг иккинчи ярмида Н. И. Рижков ва Н. Н. Слюньков Ереван кўчаларини айланиб саядо қорхоналарига кирдилар, умумий оқатланшининг ташкил этилиши билан танидилар. Хўжалик меҳнатини қайта қуриш шароитида бозорини юқори сифатли товарлар билан таъминлаш нечоғлик

муҳим эканлиги ҳусусида сўз борди. Республика энгил саноатининг маҳсулотлари, айниқса пофалат ва трикотаж хариорларга ақд манзур. Маҳсулот тушини кўпайтиришга кооператив қорхоналар тобора кўп ҳисса кўшмоқдалар. КПСС Марказий Комитети Сийсий Бюроси комиссиясининг аъзоларининг магазинга кирдилар, бу ерда кооператив қорхоналарнинг салмоғи жамаия товар оборотининг 15 процинтини ташкил этади.

Ереванликлар билан саядо кўтирилган оғдат ишчилик маданият ва турмуш анъаналари эътибор олинган ҳақиқатан ҳам арман шахарлари бўлиши керак. Бу шахарлар Арманистон бошига қуладат тушганда барча совет республикалари ҳамма билан берган ёрдам туғилури рўбига чиққан чин биродарлик муносиб ёдгорлик бўлади.

Сўхбат чоғида ёрдам учун миннатдорлик сўзлари айтилди. Одамлар қуришиш учун қўлларини узатдилар. Михаил Сергеевич Горбачевга самийий салом етказиб қўйишни илтимос қилдилар. Москваликлар, «близиллини» Мосваликлар, «близиллини» Саратов аҳолига — ҳуллас оғдат хузуж қилган дастлабки дақиқалардаёқ ёрдамга келган барча қишлоқлар миннатдорчилиги билдирилди. Ереванлик қариия Н. И. Рижковга мурожаат қилиб бундай деди: бундан 44 йил муқаддам мен Севастополин овоз қилган ишчилар билан бирга бўлганман. Ҳозир эса она юртим, Арманистон бошига тушган қуладатни биргаликда бартараф этаятган мамлакат халқларидан чин дилдан миннатдорман. Биз ҳаммафас бўлиб ҳар қандай қийинчиликни енгамиз.

Кенгурун Ереванда совет ва чет эл журналистлари учун матбуот конференцияси бўлди. Матбуот конференциясида Н. И. Рижков, Д. Т. Язов, Арманистон Компартияси Марказий Комитетининг биринчи секретари С. Г. Арутюнян, СССР Министрлар Совети раисининг ўринбосари Ю. П. Баталин иштирок этдилар.

(ТАСС).

лоийҳалари билан эса, сиз шу ҳафта ичидаёқ танишиб чиқишингиз мўмкин, — деди комиссия раис. Шу лойиҳалар ҳақида газеталарда ўқитганидан кейин уларнинг актив муҳофиза қилишга дарҳол киришаватиринг. Бош архитектордан тўғриб уй бенайсига—ҳамма ўз фирмулохазарларини айтаверсин.

Комиссия ваёрон бўлган шахарларни қарда ва қандай қуриш тўғрисидаги масалани бир неча бор кўриб чикди. — деди сўхбатга қўшилиб Арманистон Компартияси Марказий Комитетининг биринчи секретари С. Г. Арутюнян. — Ҳамма яқдил фикрини айтиди: бу шахарлар стандарт бетон қўтилар эмас, балки миллий маданият ва турмуш анъаналари эътибор олинган ҳақиқатан ҳам арман шахарлари бўлиши керак. Бу шахарлар Арманистон бошига қуладат тушганда барча совет республикалари ҳамма билан берган ёрдам туғилури рўбига чиққан чин биродарлик муносиб ёдгорлик бўлади.

Сўхбат чоғида ёрдам учун миннатдорлик сўзлари айтилди. Одамлар қуришиш учун қўлларини узатдилар. Михаил Сергеевич Горбачевга самийий салом етказиб қўйишни илтимос қилдилар. Москваликлар, «близиллини» Мосваликлар, «близиллини» Саратов аҳолига — ҳуллас оғдат хузуж қилган дастлабки дақиқалардаёқ ёрдамга келган барча қишлоқлар миннатдорчилиги билдирилди. Ереванлик қариия Н. И. Рижковга мурожаат қилиб бундай деди: бундан 44 йил муқаддам мен Севастополин овоз қилган ишчилар билан бирга бўлганман. Ҳозир эса она юртим, Арманистон бошига тушган қуладатни биргаликда бартараф этаятган мамлакат халқларидан чин дилдан миннатдорман. Биз ҳаммафас бўлиб ҳар қандай қийинчиликни енгамиз.

Кенгурун Ереванда совет ва чет эл журналистлари учун матбуот конференцияси бўлди. Матбуот конференциясида Н. И. Рижков, Д. Т. Язов, Арманистон Компартияси Марказий Комитетининг биринчи секретари С. Г. Арутюнян, СССР Министрлар Совети раисининг ўринбосари Ю. П. Баталин иштирок этдилар.

(ТАСС).

ҚАЙТА ҚУРИШ ЧОРРАҲАЛАРИДА

МИНИСТРЛИК БЕПАРВО, БОШҚАРМА ЛОҚАЙД

Журналистлар билан бўлган бир учрашувда Бухоро область халқ истеъмол моллари ишлаб чиқариш бirlашмасининг Шофиркондаги филиали ишчиси, область партия комитети тафтиш комиссияси аъзоси Эргашой Усмонова дабурустан шундай дед қолди:

Муаммолар тўғрисида гапиринглр, даятислар. Лекин бирон наф чиқармаган! Маана шуниси қишини уйлантиради. Очиги, айтавериб, гапирмадиш қарадик. Салкам уй йилдан буй ҳал бўлмаёқ келатган муаммолар бор. Раҳбарлар «хўп-хўп» дейишди, аҳолини тузатишга ваъда беришди. Кутамиз — бир кун, бир ой, бир йил... Амалда эса ҳеч нарса ўзгармади. Эски тоқ, эски ҳаммом.

— Шундай экан, янада қўроқроққа, ятайлик, министрликка мурожаат қилса бўлади-ку.

— Тўғри. Лекин баъзи раҳбарларимиз ҳанузгача халқ билан ошқора мулоқотда қўйишди, — деди Э. Усмонова фикрининг давом эттириб. — Бир неча ой олдин министр ўринбосари фабрикамига (1988 йил 1 ноябргача қорхона гилам тўқич фабрикаси деб юртиларди) келаятганини эшитиб, роса қувондик. Қўра қувонган эканми. Ташқандан келган вақил раҳбарлар билан учрашди-ю, ишчилар билан юзламок бўлишга юргиб етпамади. Бу қанақаси! Ошқоралик дегани шунми? Ҳайрон қолсан киши...

— Демак, энди жим ўтиришни афзал биллесилялар-да?

— Илож қанча. Қўрдикки, фойдаси тегамайди. Шуниси ўнғай экан ҳар қалай. Ҳозир ҳам тез-тез меклислар бўлиб туради. Сўрашди: «Саволлар борми?» «Йўқ», дейди. «Муаммолар-чи?», «Йўқ», «Ҳаммаси жойидами?», «Жойидан».

«Қаламқач учун ваъзу ташлаш қийин эмас. Аммо гоҳо ҳазу шундай жиддий мавзуларга рубарў қиладикки, ҳаяжондан юрак хариқибди, туйғулр жунбугша келамди. Қанб буюриданган тоиб эъмай кўр-чи! Ҳа, Эргашой Усмонованинг куйинганига бор. У қорхонадаги юзлаб ишчиларнинг ақдил фикрини ифода этарди. Ҳўш, бу фикр нимадан иборат? Балки эътирозларга сабаб фабриканинг филиалга айлантирилганлигидир? Бир нарса дейиш қийин. Коллектив аъзолари бу ҳақда Узбекистон ССР маҳаллий саноат министрлига, область ва район партия комитетларига, область бирлашмасига талабнома йўллашган эди. Министрликдан расмий жавоб ҳам олдинди. Лекин... Келинг, аяқисин, бир бошидан сўзлай қолайлик».

«Ушбу талабномани аъзб маламу қиламикки, биз ишчилар Маҳаллий саноат министрлигининг 364-қарорга мувофиқ фабриканинг филиалга айлантирилганидан мутлақо норозимиз. Сабабларини куйиндагича баён этишимиз:

Фабрикамиздаги 600 нафар ходимнинг даярли ҳаммаси хотин-қизлар. Шундан 250 нафари қорхона цехларда, қолгани эса бурюрма асосида уйда ишлайди. Фақат ринка хукукий статусдан мажмуз атлса, катгор қийинчиликлар туғилмиш туган гал. Айтайлик, меҳнат олпусакис, касаллик вақдалари, қарйлик пенсияси хўжжатарларини расмийлаштириш учун ҳам узок йўл босиб, Бухоро шахрига боришга тўғри келди. Уми, рўзгорни бўлган аёллар учун бу осон эмас.

Корхона 1986—87 йилларда давлат банкидан, ташкилотлардан анчагина қарздор, маҳсулот тайёрлаш планлари бажарилмас эди. Айни кунга келиб аҳоли яхшиланимоқда. Планилар ошириб бажарилаётган. Даромади ҳам чикми эмас. Бир сўз билан айтганда, энгилзила қаддини тиклаётган. У Шофирконда ягона саноат қорхонасидир. Единобарин, муस्ताки бўлиб қолиши керак. Мажмуз 42 коммунист ва 250 комсомол аъзосининг фикри ҳам шундай. Ишонимизки, илтимосларимиз инобатсиз қолабмайди».

Талабномалар коллектив номидан 61 киши имзо чеккан эди. Оравдан кўп ўтмай Узбекистон ССР маҳаллий саноат министрлигининг ўринбосари И. Баргунов имзоси билан расмий жавоб келди. Унда қорхона ўзини ўзи мағлаб билан таъминлай олма, хукукий статусини сақлаб қолиши мўмкин дейилган эди. Айни муқаддо! Ишчиларга ҳам худди шу жерга эди.

Кейин нима бўлди, дерсиз? 15 ноябрь кунин бирлашма бош директори Саиджонов, область Совети ижроия комитети вақили Қурбонов иштирокида қорхонада йғилиш ўтказилди. Мақсад коллектив билан ошқора айтиб-эшитиш... Ниҳоят, министрликнинг жавоби ўйиб берилади. Мажмуз рус тилида ёзилган эди. Шу боисдан ишчиларнинг асосий қисми унинг моҳитини чуқур англаб еттишмагани табиий. Улар министрлик талабномани рад этибди, деган хабарга бориб, яна норозилик билдиришди. Шунда Б. Саиджонов тутакиб кетди: «Қанақасизлар ўзи! Давлат қонун-қондасини тушунасизларми?»

Тушунтириш керак эди уларга, ўртоқ Саиджонов! Раҳбарисиз, асабийлашмиш сизга араммайди! Шундай эмасми! Узини ўзи мағлаб билан таъминлаш масаласига келсак, қорхона бу борда қаттагина ишонқилларга эга. Чунонки, бюргина октябр ойида 146 миң ўрнига 172,5 миң сўмлик маҳсулот ишлаб чиқарилди. Даромад плани жироси 136 миң ўрнига 140 миң сўмин ташкил этди. Маҳсулот танархи оронлашмиб, меҳнат унумдорлиги ошди. Қиши ҳисобига йил давомида 7 миң 363 сўмлик маҳсулот ишлаб чиқариши кўзда тутилган. Ҳозирнинг ўзидек бу

(ТАСС).

3. ҲАҚИҚАТИ

Узбекистон ССР Фанлар академиясининг фазрий академиги, Узбекистон ССРда хизмат кўрсатган қишлоқ хўжалиги ходими. Тошкент область Ортононлик райони. (ИПРАВДА)нинг шу йил 20 декабрь сонидан).

СССР—УМУМИЙ ХОНАДОНИМИЗ

ЗАМИНДАН НИГОҲ

Совет ҳокимияти ташкил топганидан буй ўтган етмиш йил добанинда Ватанимиз аграр, қоқд маълуматдан қудратли давлатга айланди. Эндилкида энг ривожланган империалистик мамлакатлар ҳам у билан ҳисоблашадан бўлиб қолдилар. Хорижий давлатлар бошлиқларининг партия ва ҳукуматимиз раҳбарлари билан учрашувлари шундан гувоҳлик бериб турибди. Қўроқсиланиш соҳасида хайрли ишларга кўл урдики. Бугунги кунда мамлакатимиз ялписи демократиялаш ва ошқоралик кўйини тутмоқда. Камчиликлар очикдан-очик айтилиб, уларни бартараф этиш чоралари белгиламоқда. Биз давлатимизнинг ички ва ташқи сиёсатини тўла-туғис, батамом қўллаб-қувватлаймиз. Лекин афсуски яна таъкидлаш керакки, шулар қаторида ҳали салбий ҳолатлар ҳам оз эмас.

Матбуотда ҳолис, ибратли чиқишлар бўлаётти, айни пайтда «ноҳолис, жамаиятга зарар етказадиган мақолалар ҳам кўриниб қолмоқда. Миллий масала кескин муҳофиза мавзуга айланмоқда. Жамаият юксек даражада маданийлашган шароитда, фан буюк ютуқларини кўлга киритаётган бир пайтда бу масалани энг асосий муаммо сифатида ўртага қўйиш тўғри бўлмас керак. Бизнинг халқ хўжалиги, фан-техника тараккиятлиги муваффақиятларимиз кўпуб мийлатлар ва элетлар бирлигининг натижаси бўлганлигини ҳисобга олмаслик мўмкинми, ахир!

Мен кўпини кўрган одамман. Узок йиллардан буйн қишлоқда ишлаб келяяман. Ҳеч қачон одамларни иллатига қаранмай қарганиман. Ҳозирги пайтда қолхоз ва совхозларда саноат қорхоналарида кўпгина республиканинг вақиллари елкама-елка туриб меҳнат қилмоқдалар. Оқдй одамлар орсиде миллий адоват йўқ.

Шунга ишончким қолдик, бундай чиқишмаслик у ёки бу пешеволарга хос. «Провданнинг шу йил 2 ноябрь сонидан эълон қилинган «СССР—умумий хонадонимиз» деб номланган даяра сўхбати баъзи қатнашчиларнинг фикрлари маана шундан даяра гувоҳлик берадиларми! Назаримда, мийлатларга ниқоҳларни маъни эътиб масаласини куйинишнинг ўзи бемаъниликдир. Бундай фикр-мулоҳазалар реакцион моҳиятга эга, у аяқисиз ўсиб келаятган аялдоғлар уларни аяинувчи таъсир қўрсатади, деб таъкидлаган келарди. Наҳотки биз отанаси турли мийлатга таъсир бўлган болаларнинг хис-туғилури қариия ҳақида унутиб юборсангиз! Фарзанд учун онанинг ҳам, отанинг ҳам мийлати азиз.

Мутахассис сифатида мулоҳаза қиламан: биологик нутқан қазадан қараганда ҳамма одамларнинг қони бир йил, улар қалинадиган касалликлар

тигини қаративлати. Баъзи мақолалар фақат хукум, ҳатто ҳақоратдан иборат. Бошқаларида эса бошидан-оёқ мақдор. Буниси энди иккинчи томонга оғиб кетишидир. Мамлакатимизда социалистик жамаият қуришчида совет халқининг буюк роли бўлганлигини унутиш яраммайди. Фақат камчиликларни кўриш ноҳоликликдир. Тарихчилар ва аъзувчилар ўз асарларида аслида қандай бўлса ўшундай ҳақиқатни аяқ этиришлари зарур.

Ойида соҳиб, коллективда эса раҳбар бўлиши, улар самарали ишлари, одамларни нисбатан инсоний муносабатлари учун хурмат қилинишлари лозим. Биз областда, республикада, мамлакатда бутун халқ томонидан эътироф этилган ана шундай етакчиларга эга бўлишимиз керак. Қайта қуриш ва ошқораликни рўқка қилиб одамларга хурмат-сизлик билан қараш инсондан эмас.

Шуни таъкидлаш жоғизки, сон-саноксиз ўзгартиришлар у ёки бу министрликлар ва идораларини, бошқа бўлимчаларини тугатиб юборишларни қайта қуриш деб бўлмайди. Бундай муассасалар озиқ-овқат маҳсулотлари, бошқа хил кундалик буюмларни етказиб берадиларди. Қайта қуриш завод ва фабрикаларда, даялада, фермаларда бевосита ишлаб чиқарувчиларни қамраб олганига самара келтириши мўмкин. Масалан, биз ер унумдорлигини, ҳосилдорлигини оширишга ўз куч-ғайратимизни сарфлашимиз лозим.

Ноқамтарлик бўлиб туюлса-да, мен ўз ҳаётимдан мисол қилиб келтирмоқчиман. Айни ўтмишда партия бизнинг эътибориниш цитрус мевалар еттиришига қаратди. Кўпгина уришиллар муваффақиятсиз бўлди. Илмий-таъқиқот муассасаларида цитрус ўсимликларини, Узбекистонда айниқса лимонни парварилаш юзасидан мавзулар кун тартибидан олиб қўйилди. Мен қозоқчи бўлган пайтимидаёқ ўз навларини еттиришди, уларни парварилаш агротехниканини ишлаб чиқарди. Уста, албатта, Ҳозирги пайтда бизнинг хўжалигимиз 50 гектар майдонда лимон еттириляпти, ҳар гектар тавадди 35—36 тоннадан ҳосил териб олади. Айни пайтда бошқа зоналарда ҳосилдорлик

гектар ҳисобига 6—8 тоннадан ошайлати. Қолхозчида кўчат етказиб бермоқда, биз уни мамлакатнинг ҳамма бурчакларида кўчатаемиз. Урта Осиёнинг барча зоналарида лимондан биздагидек ҳосил олиш имкони бор. Худди мева, узум, сабзавот, поллиз маҳсулотлари сингари. Аммо бунинг учун еринг унумдорлиги ҳақида ҳамқўрлик қилиш зарур.

Бизда ҳақиқий оилавий пуррат асосида иш олиб борилади. Бу ҳақда матбуотда кўп эътирозлар, барча минбарлардан туриб маъқуллаб ваъза айтиляпти. Шунга қарамай мени бир неча мартаоёба текшириб кўришди ҳамда ҳеч асоссиз равишда уруг-аймоқчиликда айбонлади. Биз пора бериш ва қўзғабумачилик билан шуғулланиш мўмкин бўлмаган жоғида ишлаймиз. Халекат бериб нима қилишди! Инсон илҳом билан ишлаш учун унга қулай шарт-шароит, аяқиса маънавий шарт-шароит ярати биш керак.

Партияимизнинг ижора, оила ва бригада пурдатига кенг йўл очиб хусусийлаштириш қўрсатмасини қўллаб-қувватлайман. Замин ўз соҳибига эга бўлиши лозим, бинобарин, узок йилларни мўлжаллаб шундай қилиш керак. Бизда эса кадрлар тез-тез алмаштириляверади. Бунинг устига баъзан зонанинг турпоқ қилиш шароитини билмайдиган одамларни таъинлашади. Агар Узбекистон ССР қолхоз ва совхозларининг иш таҳлил этиладиган бўлса, раҳбарлар ўзи йиллар мўбоякида ўз лавозинларида турганиларда муваффақиятга эришляётганини пайқаб олиш қийин эмас.

Деҳқончилик қолпичликни ёттирмайди. Бироқ тез-тез шундай ҳоллар учраб туради: юқоридан қўрсатмалар берилиши натижасида ҳар хил номаъқулчиликлар келиб чиқади. Ўзобшомачилик билан раҳбарлик қилинган йилларда ўдалали экишга қарши кураш таътиб буюрилади. Бу эса ер унумдорлигини оширишнинг энг зарурий асоси ҳисобланади. Бизнинг зонамида патта-беда айланиб экиш қилинади. Утмишда безазорлар гўза ўстирилядиган майдонлар нисбатан ҳаммаша кўп бўлган. Кейинчилик уни даярли қўйотиб юборишди. Натияжада ер унумдорлиги кескин

қўшимча равишда жадаллаштириш ҳақида узок мудатдаги ёрдам программасига ўтиш чораларини кўрмоқдалар. Республиканинг қурилиш ва транспорт коллективлари ҳам ўз ишларини худди шундай қайта ташкил этмоқдалар. Барча районларда жабрдийдаларни қабул қилишга ҳозирлик қилинмоқда. Шу кунгача Арманистонга ёрдам сўетиға салкам ярим миллион сўм мағлаб ўтказилди.

(ТАСС).

3. ҲАҚИҚАТИ

Узбекистон ССР Фанлар академиясининг фазрий академиги, Узбекистон ССРда хизмат кўрсатган қишлоқ хўжалиги ходими. Тошкент область Ортононлик райони. (ИПРАВДА)нинг шу йил 20 декабрь сонидан).

ОНА-ВАТАН БҮЙЛАБ

ЖАМБУЛ. Қўрдай районда тузилган «Росника» илмий-техника хизмати кооператив маркази мелiorатив ишлар самарадорлигини оширишга ёрдам беради. Кооперативнинг дастлабки ишланмаси «Трудовик» қолхозиде самара бери бошлади. Жуяқларини сугориш автомат системаси қўлланилиши озуда экинларни етиштириладиган

юз гектарлик майдон ҳосилдорлигини икки баравар ошириш имконини беради. Янги хизмат маркази атрофига агросаноат комплекси хўжалиқлари ва қорхоналарнинг қўллаб етакчи мутахассислари бйришлган. Уларга област маркази олимлари маъсалаҳатлар бериб туришдади. Маъжур коллектив аъзолари қолхоз ва совхозлар

нинг буюртмаларига биноан асосий ишларидан буй вақтларда маҳаллий шароитни ҳисобга олган ҳолда сугорилишини самарали лойиҳаларини ишлаб чиқмоқдалар. Иштирокчилар ва раціонализиаторларга улар тақлифларини ишлаб чиқаришга жорий этишда кўмаклашмоқдалар.

ГРОЗНИЙ. Чечен-Ингу-

Бувайда районидеги «Партия ХХ съезди» қолхозда техникани созлаш жадал бормоқда. Ҳозирга қадар энги агрегатлари тайёрлов чизинига келтири қўйилди. Беллаузда слесарь коммунист Исоққон Исмоилов пепчадам.

У ўзига топширилган вазифини етидридан бажариши билан бирга ишларга мураббийлик қилмоқда.

СУРАТДА: Исоққон Исмоилов, Т. ҲАМОҚУЛОВ ФОТОСИ.

Хурматли «Қишлоқ ҳақиқати»

Мен республика газеталарининг 1988 йил 16 октябрь сонларида босилган «Янги ҳанам бўлиши керак»... «Ҳақиқат» ошпорилик мезони» сарлаҳли мақолаларини ўқиб, билсангиз эди, қанчалик ҳувондим!

«Литературная газета»га адабиёт остана-сига қадам қўйганимдан буён бўлганда, унда босилган мақолаларни танлаб-тайлаб ўқиб бораман. Газетанинг 1988 йил 4 май, 1 июнь сонларида эълон қилинган Усмон Юсупов фаолиятига оид янгидаги таъйини қилдирилди, унинг шаънига айтилган хоноратлар, ростики айтсам, мени, оддий бир журналистни ларзага келтирди. «Нахотки, нахотки!» дея ич-ичимдан эзилдим. Менинг нўрганларим ва эшитганларим нахотки тўш бўлса!

Мен Усмон Юсуповнинг Мирзачўл ҳаётидан бир нотабола ёзаётган эдим. Унинг айрим бобларини газета-журналларда эълон ҳам қилиб кўрганим. Демак мен «Сталиннинг одими» ҳақида ёзган эканман-да, деб нўндинми ва зарда билан қаламинини улоқтириб ташладим. Бир неча ой ўзим билан ўзим олишиб юрдим. Давомини ёзмайи ёки ёзмайми, деб ҳардамхаёл бўлдим. Кенга гвардиячиларнинг матбуотдаги мурожаатларини ўқиб сўзларни менга олам-олам кувонч ва инюдий қанот бағшлашди. Мен ёзишни давом эттирдим. Агар Сизлар лозим курсаларингиз, бу ёзувларининг матбуотда эълон қиларисизлар, деган азуғ умиддаман.

МУАЛЛИФ.

«Менинг орузим Мирзачўлни, янги ерларни ўзлаштириш эди. Мен буларни ўз қўлим билан амалга ошириш бахтига муяссар бўлдим».

Усмон ЮСУПОВ.

УНУТИЛМАС ВОҚЕА

Инсон хотираси ҳеч қачон эскирмайди. Вақт ҳам унга ҳоқимлик қила олмайди. Хотиралар мангулик қашф этади.

«Мен Усмон Юсуповнинг суратига тикиламан. Унинг юмалоқ юзи, кенг пешонаси, самиялати ёдуси акс этиб турган тир қор кўзлари менга танишдек. Мен уни қаердадир кўрганман. У билан рубаруб келганим. Унинг беғубор, майин жилмайишини кўрганам тайин. Лекин қачон ва қаерда? Хотираларининг сўмас саҳифаларини арақлайман.

1947 йил эди. Инюми ёки июлими, рости гап, аниги эсимда йўқ. Уша пайтлари ўн уч ёшда эдим. Зомин райони марказидаги В. И. Ленин номи ўрта мактабнинг олтинчи синфида ўқирдим. Республика пионерлар слетида ёлқоч ўқувчилар каторида қатнашиб бахтига муяссар бўлдим. Биз Тошкент шаҳрининг қоқ ўртасига жойлашган пионерлар саройига келиб тушдик: бир ҳафта шу ерда яшадик. Уршувлар бўлди, концертлар томоша қилдик. Музейларни бориб кўрдик. Ҳаёжонли жойлар, ҳаёжонли соатлар. Уша кунлари Свердлов номи концерт залидими, буни аниқ айта олмаيمан, шу нарса яхши эсимда қолганки, слетда республика партия ва ҳукуматининг раҳбарлари ҳам иштирок этишларини бизга алоҳида таъкидлашди, қўлимизга галстуклар, гудасталар беришди, биз уларни президиумда ўтирадиган ўртоқларга тақдим этишимиз керак экан.

Қарангки, ўша йилларда бу қадр ҳаёжонланмаган эдим. Орадан мана қирқ йилдан кўпроқ вақт ўтди. Бу воқеани ҳозир эсласам, бутун вужудимни ҳаёжон қоплайди. Албатта, у пайтлари биз бўлганам, уршувларнинг моҳиятига уналчи тўшунмаганам.

Тақдиримдан минг ўргилсам арзийди! Шу кун мен гудаста ва галстук билан президиумга чиқдим. Бир кишининг рубрасида пайд бўлдим. Унинг буй-бастига эътибор бермаганам. Мени қийнаган нарса шу бўлдики, унинг буйинига тақмоқчи бўлган галстукнинг бир учини топа олмади гарангис бўлдим. Йўғон буйини менга халақит берди. Жуда-жуда уялдим. У киши «болом, кўлимга бер, уймиде тақиб олам» дедилар. Бу гапни мен ва ўзлари эшитдилар, деб ўйлаганим. Аммо залда гулдурос қарсақлар янгради, у одам ҳам галстукни қўлидан олиб стол устига қўйдилар-да, қарсақ чала бошладилар. Ҳамма болалар ўтирган ўртоқларга галстукларни тақиб қўйганлари учун беҳад шод эдилар, фақат мен хурсанд эмасдим.

Шу воқеадан сўнг қанча йиллар ўтди. Уша буйини мен галстук тақмоқчи бўлган киши Усмон Юсупов эканлигини кейинчалик билиб олган эдим.

Бу — мен учун бахт экан!

Республикамизнинг танили давлат арбобларидан бири бўлган Усмон Юсупов эътиборим партия ва халқ олдидан муқаддас бурчинин шараф билан бажариш учун бутун куч ва гайратини аямлади. Унинг умр йўли — чинакам коммунистнинг ҳаёт йўлидир. Усмон Юсупов Мирзачўлга қалб эмири билан келиб, қаерба ётган чўлда ташкил этилган 4-бўвоту совхозига директорлик қилди. Усмон ота чўлни гуллаган водийга айлантириш мумкин эканлигини исботлади. Унинг ташаббуси ва бевосита иштироки билан бу совхозда жуда катта ўзгаришлар юз берди. Хўжалик экономикаси анча ўсди. Пахта ҳосили кескин ошди. Шу билан бирга ишчиларнинг турмуш даражаси эъшланди. Катта боғ-роғлар яратилди. Уларда эъштирилган олма, анор, анжир, цитрус ўсимликлари, янги гуллар, нарғис, нилуфарлар ҳозир Мирзачўлнинг ҳар бир бурчагида бор. Халқ унинг меҳнати синаган боғини «Усмон ота боғи» дейди, унинг номини иззат-қиром ва эътиром билан тилга олади...

Орадан йиллар, ўн йиллар ўтди. Чўл кеэиб юрганамиз, чўлуқуварлар билан уршувларимиз, раҳбарлар ҳақида гап кеттувде бўлса улар Усмон Юсуповнинг номини зўр ҳаёжон, ифтихор билан тилга олар эдилар. Бу эса мени Усмон Юсупов ҳақида нимадир ёзишга ундаб келди. Мирзачўлликларнинг, айниқса бобутилларнинг ҳиқоялари мени олижаноб инсон — Усмон Юсуповнинг Мирзачўл ҳаётидан лавҳалар, ҳиқоялар ёзишга даъват этади.

ЯШАСИН УЗАНИ ЯМАЙДИГАН ҚИШИЛАР!

— Совхозимизга Усмон Юсупов директор бўлиб келатгани эмиш. Бу хабар гўё радио тўлкинида акс садо бергандек 4-бўвоту совхоз кишлоқларининг ҳар бир хонадонига кириб борди. Биров у деми, биров бу деми. «Узани аямай ишлади, халққа меҳнати кўп сингди. Энди каттароқ пенсияни олиб, оёқини узабти ётса бўларди. Қариган чоғида чўлнинг нимасини ҳавас қилиб қолибди экан!» ёки «Одам ҳаёти — бу гўё темир, ишлатсанг сайқаллашади, ишлатмасанг энг бе қўяди» деган нақлға амал қилиб бу эрга келаяптилар, шекилли дейдиганлар ҳам бўлди. Хуллас, гаплар турлича, фикрлар ҳар хил. Лекин буларнинг тағида янги директорга нисбатан қандайдир бир муҳаббат учқунлари чўлғини тураришди, буни одамларнинг юзидан, чоп-чоп, югур-югурларидан сезиш қийин эмасди.

1955 йилнинг февраль ойи эди ўшанда. Авжи киши. Пана жойларда қор юми. Йўллар тол. Ҳудуд-чўқурларда қўлмак. Одамлар кезра этибда зўрга юрибдилар. Осмон бадовоқ. Қор бўлиб қормас, ёлғир бўлиб ёлғирмас, гўё талқон қилинган дўл парчалар эрга тушиб этни жуноқитириди. Шунга қарамай, бу эрга тўлганган одамлар уйларига кетишни асло ўйламайдилар.

Савол-жавоб, гала-овур, шов-шувлар авжида. Кимлардир баллон эчки иснатылган. Аслини олганда ҳеч ким шу эрга тўлганилар, деб айтмаган. Лекин улар ҳаёжонли бир воқеанинг гўёга бўладиғандай, инголхари «булганин» разъ-

эди тарафдан бу ёқда чўзилган нотекис, ноқор йўлга қадалган.

— Нимада келадилар? — Нимада бўларди, энгил машина қаёқда дейсиз.

— Бемални гапларни айтасизлар-да тилим бор деб. Ахир шу йўлдан энгил машина юра ола-дими...

— Ана, келаяптилар... «МАЗ» ақинлашган сари одамларнинг ҳаёжони тобора орта борди. Нахотки у киши мана шу машинадлар? Ҳа, Усмон Юсупов шу машинада эди. Бошида кўк рангли шалқа, эғинда кундузили пальто, кузовде тик турганча икки қўли билан кабина четини ушлаб олган эди.

Машина йўлда сирганиб, ситилган одамлар ёнига келиб тўхтади. Ҳамма ҳайрон. Улар нима қилишларини билмайдилар. Усмон Юсупов ҳам ҳайрон: бу одамлар нега тўлганишган! У машина кузовида туриб: — Салом ўртоқлар! — деди. Ҳамма қўллари кўксиларида алик олди. Тўладан келган, шу тўлалиги уни сал думалоқ қилиб кўрсатадиган, аслида тик қоматли бу киши шу гавад билан қандай қилиб машина кузовидан пастга тушиши мумкин! Ўнга базилар қизиқсиниб, айримлар эса раҳмлари келиб, тушишлариға ердан берсакимин, деган ҳаёлда безовта бўлдилар.

Усмон Юсупов ўзини йўқотмади, қандайдир бир куч топиб, кузов бorti устидан бир оёғини ошириб машина ёлдирағига қўйди. Шу пайт кимдир унга қўлини узатди. — Раҳмат, болом, — деди у. Фир бой бермаслик — мард одамларға хос сизилат. Ана шундайларда иззат-нафса тегишли гурур деган нарса бўлади. Бу гурур инсоннинг кемалишиси ёки оёқоти бўлишига асло йўл қўймади.

Усмон Юсупов халойиққа қараб мурожаат қилди: — Азиз дўстларим, сизлар бу ерга нега тўлганларингиз билмай турибман. — Сизни кутиб олишга тўлганганим, — деди кимдир.

— Раҳмат, миннатдорман, — деди ота босиқ овоз билан. — Ортиқча овора бўлибсизлар-да. Ҳа, майли. Энди гап бундоқ ўртоқлар. Мен коммунистман, партия мени сизлар билан ишлашга

«Касалхонага бор». «Мен ҳаммани, беллида Бел-боғи, бошида дўпписи бор одамни мусобағага қақирган эдим. Бу мусобағада яқинлаш бошимга рўмон ўрашга тўғри келадди. Улгим каналнинг ичиде қолса майли, лекин касалхонага бор-майман». «Бекор қилсан, бундай ўнарлик сенга қилмагга тушиши мумкин. Дўхтирга албатта учраш».

— Ушанда дўхтирга учрашмаган эксан-да! — Вақт бўлмаганди. — Ҳўш, ҳозир тирикчилик қалай, бир нарсдан камчилиқ йўқми?

Сангирполлов нима дейишини билмай қолди. Камчилигини йўқ деса, ёлғон гапирган бўлади. Уй-жойининг тайини йўқ, бола-чақас билан қапада ётиб юрибди. Камчилигим бор деса, худди шикоят қилгандай туюлади. Ҳаётида сира шикоят қилмаган, қолверса қийинчиликка доим бардош берган полвоғна бу арзу дод ярашмайдди. Усмон Юсупов полвоғонини жим қолишидан бир нарсани пайқайди шекилли, сўради: — Ҳозир йўл бўлсин, полвоғ!

— Уйга. — Қани эшакни ҳайдон, биз ҳам орқангиздан юрамиз. Уйингизни бир зиярат қилайлик.

Полвоғна яшаб турган уйни кўрган Юсуповнинг ҳарсаласи пир бўлди, жаҳли чиқди. Лекин буни полвоғна билдирмади. Идорага қайтиб келиб, қурилиш бригадаси бошлигини суриштириб топди ва унга Сангирполловга уй қуриб беришни бугундан бошлаш ҳақида топириқ берди.

Ахир ҳамма иш қўл кучи билан, кетмон билан бажариладиган пайтда бу одам бизга керак бўлган эди! У бир норма ўрнига ўн олти норма ба-жариб, инсон қудрати нималарға қодирлигини кўрсата олган, чинакам қаҳрамон эди, афсонавий қаҳрамон эди! Энди ҳеч кимга керак бўлмай қолибди. Йўқ, бунақаси кетмайди, бу инсофдан эмас!

Усмон Юсупов ўзига бундай хитоб қилди.

ЯХШИДАН ВОҒ ҚОЛАДИ

Биз боғбон халқимиз. Бу касб бизга аждодларимиздан мерос. Дарах ҳам табиат мўжизаси. У инсонга баҳорда яхши кайфият, қувноқлик бағишласа, ёзда салқинлик беради, қишда эса қорининг тўйдиради.

Усмон Юсупов боғлар, гулдурлар ҳақида кўп гапирарди. Махшур боғбон Ризмат отани чўлга қақирди. Ота Бобуёт районидаги Карл Маркс

мамлакат учун буюк ишларни қилайлик, азизларим! Дарахнинг меваси бўлмаса соясига ҳам раҳмат дейишди одамлар.

Ҳамро Жумаев бир воқеани сира унутмайди. Йигим-төрим палласи эди. Усмон Юсупов яшавган уй (бу уй ҳозир совхознинг Шўхрат музейи) ағида палтадор ястаниб ётарди. Идора ҳовлиси сиб билан ўралган эди. Пайкалда мактаб ўқувчилари пахта терардилар. Усмон Юсупов улар тарафга охишта қадам ташлаб борди. Ситирил кўтариб, «хорманлар, болаларим» деди. Кейин ўқитувчиларни «бу ёқда ўтирлар» деб илтимос қилди. Мактаб директори Жумаев ва ўқитувчилар пайкалдан ҳовлиға ўтишди. «Юла, қай олиб кел» деб хотинига баланд овозда мурожаат қилди.

Юля Леонидовна чой, асал, нон олиб келиб дастурхон эвди. — Қани марҳамат, олиб ўтиринлар, — дея меҳмонларга меҳмонлик қилди, кейин мактаб директоридан: — Сен агитаторсанми? — деб сўради. Ҳамро Жумаев тўстатдан берилган бу саволга тезда жавоб топмади. Нима дейишга ҳайрон. Агитаторман дегувде бўлса, Усмон Юсупов уни қатор саволларга тўтиши мумкин, жавоб беролмаса эъти мактаб директоримисан ҳади!» дейиши ҳам ҳатимолдан холи эмас. Жумаев бекхитер: — Ҳа, мен агитаторман, — деб юборди.

— Агитатор, билсанг агар, — деди Усмон Юсупов, — яхши кийиниши, китобларни кўп ўқиши, билими бўлиши билан агитатор бўлолмайди. Уйингда оғорондир борми? — Бор, Усмон ота. — Нечта дарах эксанми? Ҳамро Жумаев мулазм бўлиб, индамай қолди. — Жим бўлишиңга қараганда бирорта дарах эксанган. Билсанми, кимки томорқасига дарах ўтқазса, шу дарахни фарзандидай севиб қолади. Ким ўз фарзандини ташлаб кетади дейсан! Фақат виждонсизлар. Бизда эса виждонсиз, ноинсоф одамлар шолдан чиққан қурмакка ўх-хил яккам-дўқкам. Агарки сен дарахтин ўз қўлинг билан ўтқазган бўлсанг, албатта кўчиб кетмайсан. Дарах ўт қандай кўрада деганларидек, одам ҳам бир ерда қарор топса қамол топади, умри мазмуни бўлади.

Бу гап Ҳамро Жумаевга қаттиқ таъсир қилган эди. Унга қолса ҳозир, шу қақчаларини ўзиде ўридан ириб туриб кўчат излашга тушар, дар-

иқотазорлар мавж уриб, ҳовли-жойлар, даладар, йўл атрофларига хусн киритди.

Ушанда совхоз йиллари хароб эди. Бир кун «Голдоспестрой» бошлиғи Ақоп Абрамович Саркисов келиб, бўлимларни айланимоқчи бўлди. Усмон ака йўлни 5-бўлимдан бошлади. Бизнинг машинамиз лойға ботиб, ундан бир амаллаб чиқиб бозури борарди. Саркисовнинг ЗИМ машинаси ярим йўлда қолиб кетувди, трактор келтириб чиқаришди.

Шунда Усмон ота Саркисовга: «Мана кўрдингми, йўл йўқ. Бизга ердан бер, шу бўлимга йўл солиб бер», деб илтимос қилди. Саркисов жўр ҳафтага қолмай йўл қурилиш учун керакли ҳамма техникани ташлади. Олти километр ерни бир ярим метр тупроқ билан кўтариб, бир ярим ойда шалғам ҳам тўкиб, тош йўл солиб берди.

Уй-жой масаласи жуда оғир эди. Одамлар ертўларда ҳам яшар эдилар. Бор уйлар эса заҳал кетганди. 120 кишидан иборат қурилиш отряди ташкил этилди. Юқори ташкилотларга мурожаат қилинди. Шундан сўнг совхозга тахта, йишт, цемент, ёғоч кела бошлади. Совхозлар министрлиги, айниқса қишлоқ хўжалиги министрининг ўринбосари Кичанов яқиндан ердан берди.

Уша йилларда бу ернинг одамлари безгак касалидан кўп азият чекардилар. Кечқурунлари пашша кўз очирмасди. Қайси хонадонга кириб кичиқ-киши, айниқса гўдақлар безгак билан бетоб бўлиб ётарди. Бир кун Тошкент област партия комитетининг секретари ўртоқ Алимов келиб қолди. Усмон ака уларни пашша қийнайдиган вақтга атайлаб сақлаб турди. Уйда меҳмон қилди. Кун ботар олдади Алимовни ва ҳамроҳларини пашша шундай таладдики, меҳмонлар тезроқ жўнашга тушиб қолишди. — Пашша безгак касалини тарқатувици бир манба. Халқимиз жуда ҳам қийналган. Шу касал туғайли ноҳус воқеалар ҳам юз берапти. Бизга ердан қилмасаларингиз бўлмайди, — деди Усмон ота.

Икки кун ўтар-ўтмас Тошкентдан санитария ходимлари келишди. Усмон Юсупович тадбиркорлик қилиб, бу меҳмонларни ҳам кечки овқатга таклиф этди. Уларни ҳам пашша рос талади. Врачлар безгакка қарши курашмиш учун эъти аввало пашшани йўқотиш зарурлигини тўшундилар.

Шундай қилиб, пашшага қарши кураш бошланди. Алоҳида одамлар берилди. Саволет билан дори сепилди. Бундай ишлар фақат мазкур совхозда эмас, қўшни хўжалиқларда ҳам амалга оширилибди. Усмон аканинг халқ ҳақидаги оталарға гамхўрлиги туғайли одамлар безгакдан бутунлай халос бўлдилар.

Усмон Юсуповнинг парвози баланд эди. У жуда узоқни кўзлар, фикрининг қамоғи кенг эди. Уша кунларда шундай гап пайдо бўлди: Болгариядан ўз малакисини ошириш учун кўп кишилар келишаркан. Шунда Усмон Юсупович бизнинг совхозга ҳам улардан берилишини сўраб республика раҳбарларига мурожаат қилди. Сўровға мувофиқ 150 киши келадиган бўлди.

Мен ўшанда директор ўринбосари эдим. Усмон акага «Бизда жой йўқ-ку, уларни қаерга жойлаштирамиз?» дедим. У киши «Болгариялик биродарлар унча финский уйлар тайёрланган, бу уйлари билан ҳам беришди, уларни кириш осон», деб жавоб қилди.

Ҳақиқатан ҳам тез орада 18 та финский уй ва қурувчи устлар, пойдевор учун керакли материаллар кела бошлади. Уч ой ичиде ҳар бири тўрт хўжаликка мослаштирилган уйлар битказилди. Меҳмонларни кутиб олишга ҳамма нарса тайёр эди.

Болгарлар асосан ёшлар эдилар. Уларни ихтисос бўйича ўқитишга қаришдик. Кечки курслар ташкил этилди. Улар пахта этиштириш сирларини ўрганидилар, биз билан ака-укадек қадрдон бўлиб кетдилар.

Болгарларни жўнатиб катта тантаного айланди. Уларға фахрий ёриқлар, қимматли совғалар топирилдди.

Мен шу совхозда икки йил партком секретари бўлдим. 1954 йилда келганам. Газета ишида 12 йил ишлаганам. Партия топириги билан турли вазифаларда ишладим. 1941 йилдан КПСС аъзоси, шахсий пенсияеор, меҳнат ветеранинми.

Салом билан Жўра ТУРСУНОВ».

Руский номили совхоз марказиде, идора ёлғини-насидаги мармар бюстада шундай ёзув бор: «Усмон ЮСУПОВ. 1955—1962 йиллар».

Ҳа, шу йиллар давомида Усмон Юсупов совхоз директорлиги қилган. Ҳар бир авлод ўзидан бир нарса қолдиради. Усмон Юсуповлар авлоди бизга қийинчилигини мардонвор енгиб ўтишдек олижаноб фазилатларини мерос қилиб қолдирган. Бу авлод Улуғ Ватан уруши ақиб-ўқубатларини бошидан кечирди. Мирзачўл ҳақида гап борадиган бўлса, чўлни ўзлаштиришини мураккаб ва қийин жарвонларни шу авлод қисматиға тўғри келди.

ҲАЁТ КҶРКИ

1960 йилнинг айна йигим-төрим палласи эди. Райхоний Жалилова қизини иш билан банд, унинг қаблида бир олам қувонч, Кеч КПСС аъзосиға қабул қилинди. Коммунистлар йилгилишда совхоз директори Усмон Юсуповнинг «Совхозимизда райхонийлар кўпайверсин» дегани ҳаммага маъзул тушди. У яна шундай деди:

— Болалар — жамиятимизнинг энг имтиёзли табақаси. Шунинг учун ҳамма яхши нарсалар болалариники, деймиз. Чўнки улар бизнинг гўларимиз учун курашадилар. Болаларининг қалбини пок тутиш ва бойитиш ўқитувчиларға боғлиқ. Ўқитувчи ўзининг маънавий киёфаси, ички ва ташқи дунёси билан ўқувчига намуна кўрсатиши керак. Бир сўз билан айтганда, муаллим — буюк устоз.

Райхоний Жалилова ўқувчи қизлар билан ёнма-ён пахта терар экан, Усмон Юсуповнинг кеча айтган ана шу сўзлари қулоғи остида жаранглар қилди: «Ҳа, устоз пахта эсим эмас.

Бир пайт пахта тератган болаларининг «Директор хаммайлари», «Ота келдилар» деган қий-чувлари хаммайлари тутиб кетди. «Гўлак» жирмон олдига келиб тўхтади. Ундан Юсупов тушди. Бригадир ва ташкил билан алланималар ҳақида гаплашиб, сўб тегилибди томон юрди. — Ҳорманлар қизлар! — Борсангиз, отақон. — Қалхислар! — Яхшиямиз, — дейишди қизлар.

Усмон Юсупов қўл совига қараб деди: — Йе, тушлик ҳам бўлиб қолибди-ку. Ҳўш, ўларнинг ёлган тандиришлар борми! Булса олнгллар, бирга ўйлаш. Қани, Райхоний, келин, қизларимиз ҳозир бизни меҳмон қилишди.

Қизлар қувиллишди, камзул, рўмон, туғуллари қўйилган нарса тарафта югурдишди. Дастурхон йиллиб, морча, меза-чева, тухум, асал — ким нима топса олиб келган — ҳаммаси қўйилди. — Усмон ота, — дея ҳиқоя қилди Райхоний Жалилова, — пахта тератган мактаб ўқувчилари хузурига тез-тез келиб турардилар. Гоҳо афсусланди кўярдилар болаларнинг ишиға қараб, Ота жуда меҳрибон, ширинсўхан эдилар. Мактабга ҳам кирардилар, ҳолимадан хабар олардилар. У киши келган кун байрам бўлиб кетарди.

1957 йилнинг июль ойида ота битирувчиларнинг хайрлашув кечасига таклиф этилдилар. Чўқуварлар билан диждор қўришми, уларнинг заҳамлиги меҳнати, ҳеъти, орау-умидлари билан яқиндан танишиш учун келган махшур галзали шоир Ҳабийи ҳам Усмон Юсупов билан бирга мактабга ташриф бурди.

— Шоир Ҳабийини билесизларини, болалар! — деб ўқувчиларға мурожаат қилди ота. — Билмади! Нега билмас эканмиз? — деб жавоб беришди талабалар. Шунда Усмон Юсупов: — Бўлмасам, ҳозир сўз Ҳабийиға, — деди. Шоир Ҳабийий ўридан турди ва минбарга ақинлашди. Унинг қўлида на дафтар, на китоб бор эди. Еши улугорон бўлса ҳам спортчидай их-чам гавдали, қаққон Ҳабийий ўқувчиларға хурмат бовла келтириб, икки қўли кўсида, минбарга босилик билан кичик, шеър ўқий бошлади. Шеъринг маросими туғайди. Қарсақлар садоси янгради. Усмон Юсупов болаларға жилмайиб қараганича ўридан турди. Унинг ҳаёли ўтмиш са-ри парвоз этгани...

Тўғрун ЖАМОЛОВ.

Ўзбек халқининг содиқ фарзандлари

УСМОН ЮСУПОВ ВА МИРЗАЧЎЛ

ОЧЕРК *

юборди. Сизларға ўргатиб, сизлардан ўрганиб; сизлар билан бирга ишламочиман.

— Раҳмат сизга! — Ҳали «раҳмат»га яраша иш қилганимча йўқ. — Сизнинг келишимизини эшитиб бошимиз осмонга эвди.

— Осмонга дейсанми? Энди сел пастга тушишга тўғри келадди, — ўзига ярашилчи табассум қилди у ва қўлиб қўйди: — Мен совхозларинингизни биламан, бу ерда қаттиқ ишлаш керак. Тузатиш эмас, ҳамма нарсани қайтадан бошлаш зарур.

Усмон Юсуповда бундай фикр азалдан бор эди. Аммо бошқа ишлар бу ниятининг этгадиган маҳкам имкон бермаганди. Энди пайт келди, директорлик вазифаси ҳам шунини тақозо этади. Ҳар қанча вақтин, ҳар қанча кучини Мирзачўл учун, ҳа, шу чўл учун сарфлаш фўрсати ётган эди.

— Қани энди идорага борайлик. Қолган билан уша ерда давом этирамиз.

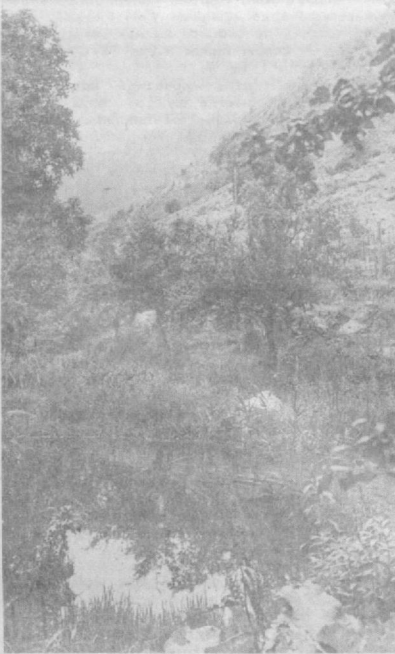
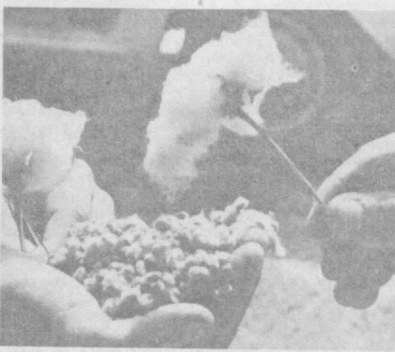
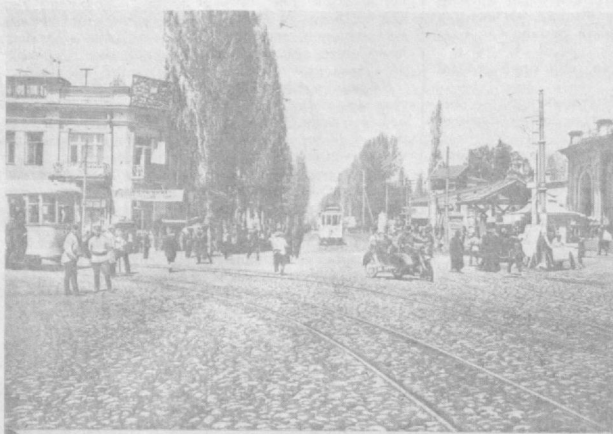
Шундай қилиб гап давом этди, иш бошланди. Усмон Юсупов, бир сўз билан айтганда, бу ерда қаттиқ ишлади. Совхоз даладарини шўр босиб кетган эди... 40 фойиз эр эса 4—5 баллин ташкил қилган юқори даражада шўрланган эди. Ерлар пасту баланд, ботқоқлик. Бунинг устига Бекобод шамали хуруж билан ўтди, ердаги намин сулуриб кетади. Чигит экин пайти сал бепарволик қилинса, ерда нам бор чоғида тезроқ экин олинмаса, кейин минг пушаймондан заррача фойда йўқ. Чигитин энг қисқа муддатларда эчки олиш бу ернинг шайратиди ҳам фарз, ҳам қарз эди. Бунинг устига ишловчи ва яшовчилар учун шарт-шароит яратишдек гоят мураккаб вазифа ҳам бор эди.

Совхоздагиларнинг атиги ўн этти проценти уй-жой билан таъминланган. Қолганлари электр қирогисиз, ертўларлардан, қамши қападами истикомат қилишарди. Йўллар, эҳ, бу йўллар нақадар сермашаққат! Эзда чанг-тўзубондан кўз очиб бўлмасди, қишда эса, сел-музабала билан айтганда, одамнинг ўзини айрим жойларда трактор билан тортиб чиқаришга тўғри к

ЎЗБЕКИСТОН ССР ХАРИТАСИГА ҚАРАБ

МУАЗЗАМ ТОШКЕНТДАН БОШЛАНАДИ ЙЎЛ

ПОЙТАХТ ОБЛАСТИ: КЕЧА, БУГУН, ЭРТАГА

МУХБИР ИЗОҲИ

Қисқача маълумот: область Ўзбекистон ССР таркибда 1938 йил 15 январда ташкил топган. Республиканинг шимоли-шарқда жойлашган. 15,6 млнг квадрат километр майдонни эгаллаган. Аҳолиси қарийб 3 миллион 300 млнг кишидан ортиқ. Турли миллат вакиллари — асосан ўзбеклар, руслар, татарлар, қozoқлар, корейлар, украинлар, тожиклар, аҳудийлар истиқомат қилишади. Таркибда ўн тўрт қишлоқ райони, ўн уч шаҳар бор. Маркази — Тошкент.

Ҳўжалик ва маданий қурилишдаги муваффақиятлари учун икки марта Ленин ордени билан мукофотланган. Янгийўл, Чирчиқ, Бекобод, Ангрён, Олмалик, Янгибод снгари социалистик шаҳарлари билан машҳур.

Экономикада саноат — энергетика, қора металлургия, машинасозлик, аяинқса қишлоқ хўжалиги машинасозлиги, химия, бинокорлик материаллари, аяинқил ва озиқ-овқат саноати, қончилик катта ўрин тутади. Область республика саноат маҳсулотининг қарийб қирқ процентдан ортиқроғини беради.

Қишлоқ хўжалиги юксак даражада ривожланган, деҳқончилик маданияти юқори. Пахтачилик, сабзавотчилик, боғдорчилик, қанопчилик, пиллачилик, чорвачилик ва бошқа соҳалар тинимли тараққий этмоқда.

Тошкент шаҳри ва областдаги олий ўқув юрлари, умумий таълим мактаблари, техникумлар, хўнара-техника билим юрларида юз минглаб йигит-қизлар таълим олишмоқда.

Пойтахтни дўстлик ва қардошлик шаҳри деб таърифлашади. Улар халқаро анжуманлар, фестиваллар, симпозиумлар, съездлар, учрашувлар мунтазам ўтказиб туриладиган марказлардан биринга айланган.

Тошкент шаҳри ва областининг иқтисодий, маданий ҳаёти, ижтимоий қиёфаси Совет ҳокимияти йилларида таниб бўлмас даражада ўзгариб кетди. Шаҳарларда, қишлоқларда замонавий бинолар тобора кўплаб қад кўтармоқда. Аҳолига маданий-маиший хизмат кўрсатиш тармоғи ҳамда турлари кенгаймоқда.

Ҳар бир нарса қийинчиликларга қўриқинди. Юқоридаги иккита тарихий суратга эътибор қилинг. Биринчи аяинқ, иккинчисиде эски шаҳар акс эттирилган бўлиб, улар бундан аяинқ илғари олинган. Бошқа суратларда эса поймахт области бугунги сёрқира ҳаётининг жушқин нафасини туйиш қийин эмас.

Т. МИРҲОШИМОВ, Н. МУҲАММАДЖОНОВ фотолари.

Исо АБДУРАҲМОН, қрим татар шоири

КЎНГИЛ ДАФТАРИ БОЛАЛИККА ҚАЙТИШ

Бола бўлиб қолгим келар
Нечундир баъзан.
Ердан берар
Хўёл—сёрғар...
Эҳ, қандай мазал...
...Онагинам уйғотади
Нур-қўлни чўзиб...
Кўзларимни аста очсам,
Қаршимда осмон.
Орзу — қанот,
Юксалман
Кўшлардан ўзиб...
— Ҳалигача ётибсанми! — дер онам
Шу он.
— Етти қайда... Учалман! — дейман жилмайиб.
— Бас қил!.. Тўшиб сизирни элт,
пода кутмайди...
Тўш девламан, юқоридан менга қулмайди...
Мен ўйлайман: «Иш дегани нега битмайди!»
Қўлогимдан чўзар онам
Авайлаб, секин.
«Бой қулғим!» дея сакраб тураман бирдан...
— Қайтиб келиб бу ерларга озоқ суя сепгин.
Пийизи ҳам ўт босибди...
Кил менга ёрдам...
«Иш дегани бунчалар кўп» —
ўйлайман ҳамон,
Шошиммасдан борарканман сизир кетидан...
Қишлоқ
Қайноқ,
Тинмас ҳеч ким...
Бўламан ҳайрон...
Нур ёғади ишчиларнинг икки бетидан...
Ишлар битди...
Менга жавоб...
Осмонда бошим.
Оёғим ҳам ерга тегмас —
Тегимде чўп от.
Дўстларимга қўшилман
Дарёдек тошиб...
Кўпқарига тушаман биз:
Шовқин! «Бер! Ол! Торт!»...
— Бу нимаси!!
Башарангдан жирканади ити
Ўтган кунни ювган эдим бу қўйлак, шимни...
Кўзларимга ҳеч қўрнима!
Тур, йўқол! Бор, кет!..
Сеннинг ишинг —
Кўпайтириш меннинг ишимни!..
Онам койир,
Мен тураман эгиз бошимни.
Шу пайт яна иш ҳаққда ўйлаб кетаман.
— Турма!.. Бориб чўмилиб кел!
Сўнг е ошингини...
Мен кўнглимда «Ур-ра!» дея
Яна еламан...
Отам қайтиб келар ишдан —
Пешвоз чиқаман...
Мени кўкка кўтарари
Бақувват қўллар.
Мехр тўла ўтли кўзлар...
Тўйиб боқаман.
Сўнг атрофга тикилман,
Кўрнар йўллар...
Кимдир дағал сўз ирғитди
Менга ногаҳон.
Болалигим тугаб қолди...
Болалик тамом.

ИККИ ГУЛ БАҲСИ

Олманнинг икки Гули
Бақслашиб қолди бир кун,
Биринчисик мақтаниб
Дер: — Ҳалима менга мафтун.
Асалари ҳам фақат
Мени йўқлаб келади.
Кун бўйи атрофимда
Капалак ҳам елади.
— Ҳали бунча ҳовлиқма,
Ўзингга бўлиб шайдо.
Гар ҳосил бермай қолсанг,
Гўзалликдан не фойда!
Мақтанчоқ Гул кўп ўтмай
Қўриб, қоматин бунди.
Камтар Гул эса яшнаб,
Бир соғлом ҳосил тугди...
* * *

Бизнинг орамизда ҳам
Учрайди шундай Гуллар.
Бу масалини мағзини
Чакки кўрсинлар улар.

МЕРОС ҲУКМЛАР

Отам дейди: — Менга
отамдан
Баҳоси йўқ уч мерос қолган
[Улар менга доимо ҳамдам,
Гар мен ўлсам, уларни
олгин];
Биринчиси — одамга ҳўрмат,
Иккинчиси — юрта
муҳаббат,
Ҳўкмлар бор — қоғозда,
Хўкмлар бор — оғизда,
Хўкмлар бор — қўлларда,
Хўкмлар бор — дилларда.
Гар десалар: ўйлаб боқ,
Қайси бири оғирроқ!
Дердим: дил ҳўкми ёмон.
Унга йўлққан инсон
Ҳечам қололмас омон.

Спорт ахбороти

ХОККЕЙ

Шу кунларда барча хоккей мухлисларининг эътибори Москвага қаратилган. Ватанимиз поймахтида «Известия» газетаси соврини учун аяинқавий халқаро мусобақа давом этайтипти. Ўтган душанба кунни турнирда бир матч бўлиб ўтди. Канада олимпиада терма командаси Финляндия хоккейчиларини 7:1 ҳисобда мағлубиятга учради. Командалар ўйинлар жадалида қуйидаги тартибда жойлашдилар:

СССР	2	12-3	4
Швеция	2	6-1	4
Канада	3	9-12	2
Чехославкия	2	4-6	1
Финляндия	3	7-16	1

ҚўЛ ТўПИ

Европа кубоклари турнирида навбатдаги учрашувлар бўлиб ўтди. Чемпионлар кубоғи учун кураш олиб бораётган Минскининг СКА командаси «Металлопластик» (Югославия) клуби билан бўлган такрорий матжда ҳам галаба қозониб (25:22), ним чорак финалга чиқди. Маълумки, Беларуссия поймахтидаги биринчи учрашувда майдон эгалари 30:21 ҳисобда устун келишган эди. ЦСКА эса чемпионлар кубоғи учун баҳс юритишдан

Учинчиси — пок, ҳалол

Шулар ила топганман чин бахт...
Йиллар ўтар, ота мероси
Қолар меннинг фарзандимга
У давронлар сурган сўнг
Шу меросни олгай неварам...

КўРЛАР

Кетаётир таёқ тутган бир ёш одам,
Эҳтиёт-ла,
Шошимай, олга
Ташлар одим.
У — кўр,
Аяинқ яхши билар юрган йўлни,
Фақат пок ва ҳалол ишга
чўзар қўлни.
Минг афсуски, кўзи кўрувчи
сўқирлар бор:
Тўғри йўлда эгри кўзлар
қолдиришар.

УзТВ

15.00 Болалар учун театр. Киев қўғирчоқ театрининг спектакли (рус).
15.45 «Плюс энергетика». Хўж-жатли фильм.
16.10 «Иван Макарович». Бадий фильм («Беларусьфильм».)
17.30 Уқитгувчи экрани. Мактабда ўз-ўзини бошқариш.
18.00 Янгиликлар.
18.15 «Пионерлар мамлақатида».
19.00 «Амалдаги интернационализм». Самарқанд область интернационалист-жонгчилари ҳақ-қида (такрор).
19.35 «Уч, тўрт». Телефильм.
19.45 «Комсомо́л прожектори». Ешларнинг дам олиш муаммолари ҳақида.
20.00 «Ахборот» (рус).
20.20 «Йўл ўйлар», Телефильм.
20.30 «Ахборот».
20.50 «Қўшиқ қалб изорчи». УзССРда хизмат кўрсатган артист А. Шуқуров кўйлайди.
21.30 Москва. «Время».
21.35 Москва. «Қайта куриш прожектори».
22.15 «Телевизион театр почтаси».
23.30 «Ретро». Экранда — «Узбекфильм» киностудиясининг фильмлари. «Маҳаллада ду-дув галл».
01.55 Кўрсатувлар программаси.

ТЕЛЕВИЗОР ХИЗМАТДА

22 ДЕКАБРЬ, ПАЙШАНБА
● МТ I
8.00 «120 минути».
9.05 «Қатта ўйин». Олти серияли телевизион бадий фильм премьераси. 3 ва 4-сериялар.
11.15 Янгиликлар.
11.25 «Салом, музика!».
12.15 Хоккей. «Известия» газетасининг соврини учун талқаро турнир. СССР — ЦССР терма командалари.
* * *
16.00 Янгиликлар.
16.10 «Қайта куриш прожектори».
16.20 «Кончиларнинг истиқболлари». Телевизион хўжетли фильм премьераси. «Энергетика стратегияси» туркумидан.
17.20 «...16 ёшгача ва ўндан катталар».
18.05 «Ҳалилар».
19.20 «Дунё воқеалари».
19.40 XIX партия конференцияси белгилаб берган йўлдан. «Хисобот ва сайловлар». Владивосток шаҳар партия конференцияси.
20.25 «Қатта ўйин». Олти серияли телевизион бадий фильм премьераси. 4-серия.
21.30 «Время».
22.05 «Қайта куриш прожектори».
22.15 Социалистик мамлакатлар ижодкор ёшларнинг фестивали.
23.45 «Дунё воқеалари».
● МТ II
9.00 Эрталабки гимнастика.
* * *
9.15 Ешлик ҳақида диалоглар. Совет тасвирий санъатида ёш инсон образи.
9.45, 10.35 Табиатушнослик. 2-синф. Қишловчи қўшлар.
10.05 Испан тили. 1-йил шуғулланётганлар учун.
10.55 «Семёнов — Тянь-Шанский». Илмий-оммабоп фильм.
11.05 ПТУ ўқувчиларига. Умумий биология. Жониворлар ва муҳит.
11.35, 12.35 М. Е. Салтиков-Шчедрин. Эрталабки. 9-синф.
12.05 Испан тили. 2-йил шуғулланётганлар учун.
* * *
13.05 «Болалар боғчаси». Бадий фильм. 1-серия.
14.10 Янгиликлар.
14.20 Такрорий телефильмлар кундағи сенаси. «Баланд қорлар бундаги учрашуви». 3-серия — «Учрашуви».
* * *
18.35 Янгиликлар.
18.40 Ритмик гимнастика.
19.10 «Момақаймоқ». Мультифильм.
19.30 Баскетбол. Европа чемпионоларининг кубоғи. Эркинлар. МАСК — «Барселона» (Испания). Танлафуф пайтида (20:10) — Туннигиз хайрли бўлсин, қичкинтойлар!
21.10 «Братислава музикали тантаналари» фестивалининг концертлари. Муқаддас Цецилия кемер оркестри чалади (Италия).
21.30 «Время».
22.05 «Қайта куриш прожектори».
22.15 «Болалар боғчаси». Бадий фильм. 2-серия.
23.30 Свердловскда бўлиб ўтган хўжетли фильмлар кинофестивалининг совриндор фильмлари. «Кимга қўшиқ ҳамроҳ экан...» (Свердловск киностудияси).
23.55 Янгиликлар.